

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi T. B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku

w sprawie o syn. akt V ACa 203/20,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

w dniu 9 kwietnia 2026 r.,

odrzuca skargę

UZASADNIENIE

Pismem z 10 lutego 2026 r. T. B. (dalej: „skarżący”) złożył do Sądu Najwyższego skargę na bezczynność Sądu Apelacyjnego w Gdańsku V Wydziału Cywilnego w sprawie o sygn. akt V ACa 203/20, zaś w piśmie z dnia 9 marca 2026 r. – będącym jak wskazał skarżący uzupełnieniem skargi - wniósł o stwierdzenie 24 letniej przewlekłości postępowania i o zasądzenie na jego rzecz oraz na rzecz jego zmarłej matki R. B. należnego odszkodowania po 20.000,00 zł za każdy rok opóźnienia sądowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i

postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej jako: „ustawa o skardze na przewlekłość”) skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Skarga T. B. spełnia tylko pierwszy wymóg. Skarżący wskazał sygnaturę postępowania, które w jego ocenie trwało zbyt długo oraz sformułował żądanie stwierdzenia jego przewlekłości, ale nie podał uzasadnienia dla tego żądania. Skarga zawiera również inne wnioski (m.in. wniosek o natychmiastowe sprostowanie wadliwego wyroku z dnia 8 czerwca 2020 r., czy też wniosek o nadanie klauzuli natychmiastowej wykonalności), które nie mogły zostać rozpoznane przez Sąd Najwyższy.

Skarga tylko wówczas spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość, jeśli skarżący wniesie żądanie o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie, którego skarga dotyczy, a ponadto w uzasadnieniu skargi szczegółowo określi, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 stycznia 2026 r., I NSP 476/25, LEX nr 4012009) czego w przedmiotowej skardze zdecydowanie zabrakło.

W ocenie Sądu Najwyższego, w skardze brak jest „okoliczności uzasadniających żądanie” w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość i wobec tego zgodnie z art. 9 ust. 1 ww. ustawy, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Janusz Niczyporuk

[r.g.]

